

skelige i, at man havde gjort Toldlovsfor-
slaget til Genstand for ny Forhandling i
alle Enkeltheder i Udvalget og for en vir-
kelig Drøftelse. Jeg beklager ved den
Forandring, der er sket i Udvalgets Be-
sættelse, efter at det ærede Medlem for
Slagelse var traadt ud, at ikke det ærede
Medlem for Køge fik Plads i hans Sted.
Hvis dette var sket, vilde vi i Udvalget have
faaet Vejledning om, paa hvilket Stand-
punkt den Side af Flertallet stiller sig til
selve Sagen, som det ærede Medlem for
Køge forekom mig at føre Ordet for for-
leden Dag. Det var aabenbart, at den
Stemning, der lagdes for Dagen fra mange
ærede Medlemmer under det ærede Med-
lems Foredrag, godtgjorde, at det ærede
Medlem har megen Tilslutning. Jeg skal
ikke beklage mig derover, jeg vedgaar vil-
lig, at jeg, hvad Enkelthederne angaar, i
adskillige Retninger maaske sympatiserer
mere med det ærede Medlem for Køge end
med det ærede Medlem for Slagelse. For
øvrigt vil jeg bemærke, at Grundstand-
punktet for mit Vedkommende under hele
denne Sags Behandling fra det første, den
blev forelagt i 1897, har været dette, at
jeg ønskede, at der kom noget ud af Sagen,
at der blev vist Imødekommen fra alle Si-
der, for at man kunde naa til et Resultat.
Hidtil er jeg bleven skuffet i den Retning,
men man skal aldrig opgive Haabet, og det
har jeg hidtil ikke gjort og gør det ogsaa
nødig i dette Øjeblik, selv om Udsigterne
ere meget ringe.

En Udtalelse fremkom fra det ærede
Medlem for Køge forleden Dag, som jeg
skønner er rigtig, det var, naar han over
for den bestandig gentagne Paastand om,
at der var opnaaet en Overenskomst i 1897
mellem Folketinget og den daværende Finans-
minister, Lüttichau, bestred Paastandens Rig-
tighed og sagde, at det var ikke nogen Over-
enskomst, og deri har det ærede Medlem Ret.
Jeg har allerede bemærket, at det er fejl-
agtigt, naar det lige over for Befolkningen
alt for ofte er fremstillet, som om der var
opnaaet en Overenskomst mellem dette
Ting og den af mig nævnte Finansmini-
ster. Jeg bemærker dette saa meget mere,
som jeg i 1897 i alle Enkeltheder stillede
mig paa den daværende Finansministers
Standpunkt og i Virkeligheden ogsaa fast-
holder dette Standpunkt endnu. Der var
væsentlige Spørgsmaal, hvorom der den
Gang ikke opnaaedes Overensstemmelse mel-
lem Tinget og Finansminister Lüttichau,
og disse Uoverensstemmelser, som den
Gang bleve tilbage, ere vedblivende opret-
holdte under Sagens Gang mellem dette

og det andet Ting. Der foreligger altsaa
ikke saa ganske faa Spørgsmaal, hvorom
der ingen gensidig Forhandling har været,
de ere hidtil blevne staaende som Uover-
ensstemmelsepunkter og staa fremdeles
saaledes i dette Øjeblik. Men her fore-
kommer det mig, at det Foredrag, vi
hørte af det ærede Medlem for Køge, i
Virkeligheden, saa vidt jeg kan se paa
Sagen, byder Udsigter for en Lettelse til
at naa Overenskomst. Thi uagtet der var
en væsentlig Afstand i den Holdning, som
er indtagen af Folketingsmanden for
Slagelse, og den Holdning, som nu indtages
af det ærede Medlem for Køge, saa saa
jeg ikke, at det ærede Medlem for Køge
gik til saadanne vidtgaaende Standpunkter
i Retning af den mere konservative Op-
fattelse af det foreliggende Toldlovsfor-
slag, end at hans Standpunkt mere kunde be-
tyde at gaa i Retning af at naa den Over-
enskomst, som jeg anser for at være hen-
sigtsmæssig, ikke alene for den nævnte
Sags Fremme, men ogsaa for Fremme af
de andre Spørgsmaal, som staa i Forbin-
delse med denne Sag. Imidlertid kan jeg
ikke andet end gentage, at er det uheldigt,
at man nu forkaster Lovforslaget om en
forøget Spiritusbeskatning, saa er det lige
saa uheldigt, at man vedtager Toldlovsfor-
slaget i en saadan uændret Skikkelse
fra dette Tings Side, at der deri ikke er
ydet nogen Vejledning hverken for Rege-
ringen eller for det andet Ting i Retning
af, hvad der kan opnaas, eller paa hvilken
Basis Overenskomst mellem Tingene kan
opnaas, og det er saa langt fra, at det er et
Fremskridt for Sagen, at man nu vil sende
Toldloven uændret op til Landstinget, at
det meget mere betegner et Tilbageskridt.

Om Tiendeloven, som gentagne Gange
er bleven Genstand for Bemærkninger,
Bemærkninger, som jeg maaske endogsaa
personlig kan have givet nogen Anledning
til, kan jeg heller ikke i dette Øjeblik til-
bageholde, at jeg maa gøre nogle Bemærk-
ninger. Jeg skal der først over for det
ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valg-
kreds (Hammerich), der udtalte sig om
Sagen den anden Dag, da han sagde, at
han til Forskel fra andre Medlemmer lige-
frem er imod, at Afløsningen af Tiendeaf-
giften lettas ved betydelige Tilskud fra
Statskassen, udtale, at jeg er af den Men-
ing — for Resten ganske den samme,
som det ærede Medlem for Odense Amts
1ste Valgekreds udtalte i Gaar — at dette
at afløse Tiendebyrden og komme til en
større Lettelse for den Del af Befolkning-
en, som bærer denne Byrde, ikke er andet